

ביום הכיפורים הבינה מזדמנת כנגד המלכות להתבונן בבני ישראל

וְעַל דָּא אֵית יוֹמָא חַד בְּשַׁתָּא, לְאַשְׁמַחַתָּא בְּהוּ, וְלְעֵינָא

בְּהוּ ולכן יש יום אחד בשנה שהוא יוה"כ שאז צריכים ישראל להשגיח ולעיין

במעשיהם. **וְכַד אֲזַדְמֵן הַאי יוֹמָא, אֵימָא עֲלָאָה דְכָל חִירוּ**

בִּידְהָא, אֲזַדְמֵן לְקַבְלִיהָ, לְאַסְתַּפְּלָא בְּהוּ בִישְׂרָאֵל וכאשר

מגיע היום הזה של יוה"כ האמא העליונה שהיא הבינה שכל החירות נמצא בידיה אז היא

מזדמנת כנגד המלכות בכדי להתבונן בבני ישראל. **וְיִשְׂרָאֵל אֲזַדְרוּ בְּהַאי**

יוֹמָא, בְּכַמְּה פּוֹלְחָנִין, בְּכַמְּה צְלוֹתִין, בְּכַמְּה עֲנוּיִין,

בְּלָהוּ בְּזוֹכוֹתָא ואז ישראל מזדרזים באותו יום בכמה עבודות ובכמה תפילות

ובכמה עינויים וכולם שרויים אז בזכויות ובטהרה. **בְּדִין אֲזַדְמֵן לְהוּ חִירוּ,**

מֵאַתְר דְּכָל חִירוּ בִידְהָא דְמִטְרוֹנִיתָא ואז הבינה ממציאה

לישראל חירות מהמקום של כל החירויות, והיא נותנת אותו ביד המלכה שהיא השכינה.

בְּנִי מְלָכָא בְּנָהָא, דְאַתְפַּקְדָּן בִּידְהָא, בְּלָהוּ זַכָּאִין,

בְּלָהוּ בְּלָא חֲטָאִין, בְּלָא חוּבִין ואז בני המלך ז"א שהם בני השכינה

המופקדים מאת המלך בידה הם כולם צדיקים בלא חטאים ובלא עוונות, **בְּדִין**

אֲזַדְוֹנָת (ס"א וכד אֲזַדְמֵן הַאי יוֹמָא וְיִשְׂרָאֵל אֲזַדְמְנוּ בְּהַאי יוֹמָא בְּכַמְּה פּוֹלְחָנִין בְּכַמְּה

צְלוֹתִין בְּכַמְּה עֲנוּיִין בְּלָהוּ בְּזוֹכוֹתָא בְּדִין אֵימָא עֲלָאָה דְכָל חִירוּ בִידְהָא אֲזַדְמְנַת לְקַבְּלָא

לְאַסְתַּפְּלָא בְּהוּ בִישְׂרָאֵל וְחֲמַאת בְּנִי מְלָכָא בְּנָהָא (נ"א בְּרָהָא) דְאַתְפַּקְדָּן בִּידְהָא דְמִטְרוֹנִיתָא

בְּלָהוּ זַכָּאִין בְּלָא חֲטָאִין בְּלָא חוּבִין בְּדִין אֲזַדְמְנַת לְהוּ חִירוּ מֵאַתְר דְכָל חִירוּ בִידְהָא

דְמִטְרוֹנִיתָא בְּדִין מִטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה) **לְגַבֵּי מְלָכָא, בְּנִהִירוּ, בְּחִדּוּהָ,**

הלימוד היומני

בְּשִׁלְמוֹ, בְּרַעוּתָא. דְּהָא רַבִּיאת בְּנִין לְמַלְכָּא עֲלָאָה
בְּדָקָא יָאוּת ואז מתייחדת השכינה עם המלך ז"א במאור פנים ובשמחה ובשלימות

וברצון מאחר שהיא גידלה את בני המלך העליון כראוי.

ביוה"כ הדבר תלוי בבינה ובמלכות כי ע"י המלכות בא לישראל החירות
מהבינה

וְכֵד הָאֵי יוֹמָא לָא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּדָקָא יָאוּת, וְוִי לֹזַן, וְוִי
לְשִׁלוּחֵיהוֹן וכאשר בזה היום של יוה"כ לא נמצאים ישראל כמו שראוי

להיות אז אוי להם ואוי לכהן הגדול שהוא שלוחיהם [יא], וְוִי דְהָא מְטְרוֹנִיתָא
אֲתַרְחַקַת מִן מַלְכָּא, וְאֵימָא עֲלָאָה אֲסַתְּלַקַת, וְלָא
נְפִיק מִנָּה חִירוֹ לְעֵלְמִין ואוי כי הרי המלכה שהיא השכינה היא מתרחקת

מהמלך ז"א ואז האמא העליונה שהיא הבינה היא מסתלקת למעלה ועי"כ לא יוצא ממנה
החירות לכל העולמות ולכן ביוה"כ הדבר תלוי בבינה ובמלכות כי ע"י המלכות בא לישראל
החירות מהבינה. וְכַאֲיִן אֵינֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
אוֹלִיף לֹזַן אוֹרְחוֹי, בְּגִין לְאֲשַׁתְּזָבָא מִן דִּינָא, וְיִשְׁתַּכְּחוּן
וְכַאֲיִן קַמִּיהּ אֲשֵׁרִיהֶם אֵלוֹ יִשְׂרָאֵל שֶׁקַּב"ה לִימַד אוֹתָם אֵת דְּרַכּוּיָם בְּכַדֵּי שְׂיוּכְלוּ
להינצל מהדין ועי"כ הם יהיו זכאים וכשרים לפניו. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב וְזֶהוּ

אור הרשב"י

[יא] כדאיתא בברכות פרק ה' משנה ה' סימן רע לשולחיו מפני ששלוחו של אדם
המתפלל וטעה סימן רע לו ואם שלית צבור הוא כמותו.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

מִשָּׁכַב בַּפְּסוּקַי, (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. וְכִתִּיב וְכֵן כָּתוּב עוֹד, (יחזקאל לו) וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וְגו'.

מסביר מדוע חוגגים את חג הסוכות בט"ו בתשרי ולא בי"א בתשרי מיד לאחר יום הכיפורים

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וְגו'. (ויקרא כ"ג) רַבִּי יוֹסִי שָׁאל לְרַבִּי אַבָּא, אָמַר לִיהֵא, הֲנִי חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם, מֵאֵי קָא מִיִּירִי [יב] רַבִּי יוֹסִי שָׁאל אֶת רַבִּי אַבָּא וְאָמַר לוֹ לֵאמֹר

אור הרשב"י

הוא בחי' י"ם ושיעור קומתה אינה רק ד"ם תחתונות דו"א וה"ר דו"א גבוהין עליהן וכאשר היא נגדלת עמו למעלה לוקחת מקומם ונמצא שהיא עתה בחי' ה' על י' וזהו בליל פסח שהוא בט"ו לחודש כי אז חזרה פכ"פ עמו בבחי' ו' הנ"ל ולכן אנו אומרים בלילה ההוא הלל (כי הנוקבא הנקרא אדנ"י שהיא נימטריא הלל נגמרת קומתה) גמור.

וכתב המק"מ שאפשר שמה שכתב הזה ג' לשונות 'בארחיה נטלא', 'ובארחיה יתבא', 'ובארחיה אתער ועביד מאי דעביד', הם כנגד ג' בחינות שיש במלכות א' בהיותה אח"א עם ז"א מהחזה ולמטה ואין מאירים בה ה"ר. ב' בהיותה פרצוף של י"ם אח"א עם ז"א. ג' בהיותה פנים בפנים עם ז"א.

[יב] ובכדי להבין את המאמר הבא נעתיק את מש"כ בעץ חיים – שער לו פרק ב' 'וז"ל: טעם ד' מאות שנה של גלות מצרים היה גלות ההוא בחינת הסתלקות הה"ר דו"א מד' תחתונים שבו אשר שם קומת המלכות הגהה – נל"ח ז"ם וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים כי בעלייתם ממצרים חזרו הה"ר כ"א כלול מ' שהוא ג' וק"ל. וכנגד ד' אלו שחסר מהם אור הנ"ל נמשך הגלות ת' שנה. אח"כ בהגיע תור גאולת מצרים בעשרה לחודש לקחו הפסח להורות כי אז היתה פרצוף שלם בסוד אבי"א ב"ם ולכן לקחו מבעשור ואח"כ המתינו עד ה' ימים והאירו בה עוד ה"ר שבו ואז היה ליל פסח בט"ו לחודש. וז"ם מ"ש בזוהר אמור דק"ב על בט"ו לחודש כי כדין קיימא סיהרא באשלמותא ה' על י' פני' בהיותה בסוד אחר

סוד החמישה עשר יום שכתוב 'ובחמשה עשר יום לחדש השביעי' מרמזים ולמה חג הסוכות הוא ביום זה, ובשלמא חג הפסח הוא בט"ו בניסן כי אז יצאו ישראל ממצרים וכן חג שבועות הוא בו' בסיון כי אז ניתנה התורה בהר סיני אבל קשה למה חג הסוכות הוא בט"ו בתשרי ולא מיד אחרי יוה"כ בי"א תשרי (רמ"ק). **אָמַר יְיָ, וְהָאֵי רְזָא יִקְרָא הוּא** אמר לו רבי אבא שודאי יש בזה סוד יקר. **הָאֵא חַזִּי, בֵּין לְעֵילָא בֵּין לְתַתָּא, כּל חָד וְחָד, בְּאַרְחִיָּה נְטָלָא, וּבְאַרְחִיָּה יִתְבָּא, וּבְאַרְחִיָּה אֲתַעַר וְעָבִיד מַאי דְעָבִיד** בא וראה שבין למעלה בייחוד או"א ובין למטה בייחוד זו"ן, כל פרצוף ופרצוף לפי דרכו וענינו הוא מקבל את השפע לצורך הגדלתו, וכפי דרכו וענינו הוא יושב ומקבל את השפע לצורך קיומו, וכפי דרכו וענינו הוא מתעורר בכדי לקבל את השפע לצורך הייחוד ועי"כ הוא עושה את מה שהוא עושה, דהיינו שהוא מתייחד בכדי להשפיע שפע לפרצוף שלמטה ממנו (עטרת צבי). **הָאֵי עֲשׂוֹר מְכַנְּסַת יִשְׂרָאֵל אֵינּוֹן. וְיוֹמָא עֲשִׂירָאָה, בְּעֲשִׂירָאָה קַיִמָּא** ומש"כ 'אך בעשור לחודש השביעי' הכוונה שאז הוא תיקון המלכות כי אז המלכות נבנית ע"י הה"ג הממותקות שהיא מקבלת מהבינה ואז ביום העשירי שהוא יוה"כ המלכות עומדת בפני עצמה בעשר ספירותיה מאחר שכבר נשלם נסירתה מז"א הנעשה בעשיית'. **וְעַל דָּא** וכמו כן מש"כ ביציאת מצרים (שמות יב) **בְּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׁה לְבַיִת וְגו'** הכוונה שעד הזמן של בעשור לחודש נשלם פרצוף המלכות של אחור באחור בכל העשר ספירותיה אמנם עדיין לא האירו בה הה' ראשונות (חגתנ"ה) דז"א ורק בחמשה ימים האחרים עד ליל פסח אז האירו בה הה' ראשונות (חגתנ"ה) דז"א ואז זו"ן קבלו את כל המוחין דגדלות ונשלמה המלכות להיות עם